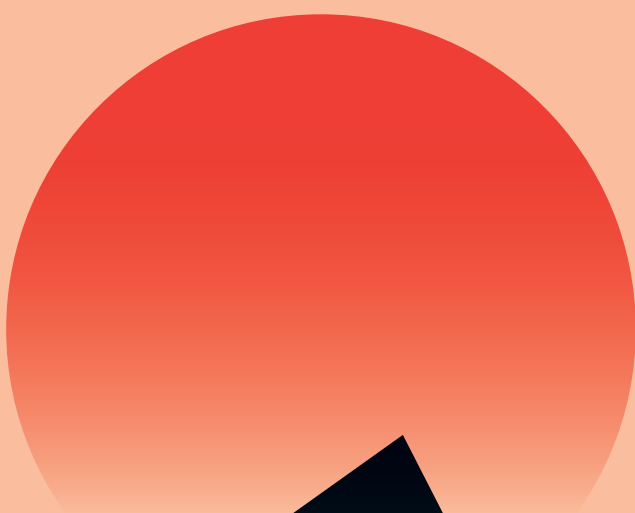

DUVVENE

Marja Helena Fjellheim Mortensson - vokal
Håvard Lund - klarinetter
Roger Ludvigsen - gitar
Marianne Halmrast - bass
Ingar Zach - perkusjon

DUVVENE

Duvvene (lengst der ute)

Duvvene er et prosjekt signert poet Rawdna Carita Eira og komponist Håvard Lund. En sangsyklus på 10 sanger på sørsamisk, lulesamisk og nordsamisk tar oss med til et knippe av øyene i Nordland fra Røst i Nord til Torghatten i sør.

I dette universet er det øyene som forteller. Øyer og vær som ligger midt i brytningspunktet mellom i brottsjøene fra den store verdenen der ute - og de trygge fjordene innenfor. De forteller om menneskene de har sett, om mot og overmot, om kjærlighet og grådighet, om fortid og nåtid og en kyst i endring. Om mennesker som har levd side ved side opp igjennom årtusenene. Om bånd som blir brutt. Den en gang sterke og verdifulle sjøsamiske kulturen i Nordland er anno 2018 nesten usynlig. Det samme er øyboernes historie i nord. Høvedskvinnene på nordlandsbåtene - har noen hørt om dem? Med dette som utgangspunkt har forfatter og komponist utfordret hverandre, utvekslet tanker, toner, ord; hvem er vi egentlig? Hva er det vi har felles? Hva er det som binder oss sammen, og som binder oss til landet, til øyene, til havet her. Hva er det som står på spill nå når en ny tidsalder begynner? Hva er mulighetene? Hvilke valg har vi? Hvem vil vi være?

Sammen med et knippe svært dyktige musikere og Marja Mortenssons unike stemme inviterer vi publikum inn til en musikalsk reise ved kanten av storhavet - gjennom brottsjøer og over speilblanke sund - en hyllest til alle dem som gikk der før oss, og til de som kommer etter oss. Vær hjertelig velkommen!

Produksjonen er initiert og finansiert av **Troms fylkeskommune** ved **Kultur i Troms**.

Medvirkende musikere:

Marja Helena Fjellheim Mortensson – vokal
Roger Ludvigsen – gitar
Marianne Halmrast – bass
Ingar Zach – perkusjon
Håvard Lund – klarinetter

Rådgiver: Anders Søvik

Sørsamiske språkkonsulenter: Bierna Leine Bientie & Anne-Grethe Leine Bientie

Lulesamisk språkkonsulent: Heidi Birgitta Andersen

Nordsamisk språkkonsulent: Heaika Hætta

TROMS fylkeskommune
ROMSSA fylkkasuohkan

Duvvelen (Røst) Lengst ute i havet.

Tekst: Rawdna Carita Eira. **Komp:** Håvard Lund.

Sørsamiske språkkonsulenter & korrektur: Bierna Leine Bientie
& Anne-Grethe Leine Bientie

Duvvelen.
Baarmoe-aahkan naestietjelmie
faavrobe dalle,
göökten elmien gaskesne gælta.
Vuelieh lååvesjieh
lååvesji nuelesne
luejeste luajan.
Luejeste luajan.

Baarkaldahkine
gabpeldeminie,
abpe eatnemen
klaerieh, åesieh.
Dah gabpeldihks gierkieværjoeh
leahtam liehtieh,
faavroem riesieh
luejeste luajan.

Baarmoe-aahka
biävnehkesne vaarjesje,
ledtide lähka
dåehki dåehki.
Vaarregge,
vaajesth munnjien;
Gieh dle bætieh?
Gieh jaavoelamme?

Vaajvem daelie,
naestietjalmetje.
Klaeries baanth
biesieh riesieh.
Leahtah hierves,
aanje skaadtjoeh,
mohte naakene ovmese.
Naakene ovmese

Duvvelen.
Baarmoe-aahkan naestietjelmie
faavrobe dalle,
göökten elmien gaskesne gælta.
Vuelieh lååvesjieh
lååvesji nuelesne.
luejeste luajan.
Luejeste luajan.
Luejeste luajan.

Lengst, lengst ute.
Fuglegudinnens stjerneøye
hildrer vakkert,
glitrer mellom to verdener.
Toner gir gjenklang
under vognstjernene
fra et morgengry til det neste.
Fra et morgengry til det neste.

I flettebåndene av perler
flyter de i overflaten,
all verdens
farger, fragmenter.
De flytende perlekjedene
pryder barmkledet,
forskjønner den skjønne
fra et morgengry til neste.

Fuglegudinnen
skuer fra høyden,
teller fuglene
flokk etter flokk.
Næjtiefugl,
fortell meg;
Hvem kommer?
Hvem har gått tapt?

Jeg er bekymret,
kjære stjerneøye.
Fargerike bånd
pynter fuglereirene.
Barmkledet er forseggjort,
fremdeles er du leken,
men noe er annerledes.
Noe er annerledes.

Lengst, lengst ute.
Fuglegudinnens stjerneøye
hildrer vakkert,
glitrer mellom to verdener.
Toner gir gjenklang
under vognstjernene
fra et morgengry til det neste.
Fra et morgengry til det neste.
Fra et morgengry til det neste.

Suojmma, suojmma. (Fleinvær)

Sakte, sakte.

Tekst: Rawdna Carita Eira. Komp: Håvard Lund.

Lulesamisk språkkonsulent & korrektur: Heidi Birgitta Andersen

Suojmma, suojmma riegádit
suojmma, suojmma sjaddat
gadna-girjjusijn
gidáboallu-lijnijn
gaskasviedde-vuoddagij
suojmma, suojmma gárvvunit

suojmma, suojmma sjaddat
suojmma, suojmma láddat

dålusj jiena biekkán tsoabbbmu

allit tjuorvo
allit ruoja
allit viega
allit mǎjvvi

iv gárevselgajt dárba
iv ga amás tjárvijt
buvte tjábbudagáv
ij baludisav

ale áhkkuj fála
vastes sárgastagájt
báktjalis hávijt
bahás sjattalvisájt

gulá majt mǎn dunji javlav:

allit tjuorvo
allit ruoja
allit viega
allit mǎjvvi

gehtja val munjii
jur nav gáktu lev
ájtsa valjesvuodam
majt mǎn dunji vattáv

ávdajt ja tjierregijt
almmeviertsá sájijt
hádjaráse njálga hájav
almemáddara bájnojt

suojmma, suojmma riegádit
suojmma, suojmma sjaddat
gadna-girjjusijn
gidáboallu-lijnijn
gaskasviedde-vuoddagij
suojmma, suojmma gárvvunit.
Suojmma, suojmma sjaddat.
Suojmma, suojmma láddat.

Å fødes sakte, sakte
å bli til sakte, sakte
med lav-ornamenter
med rødsildresjal
med einerrotskoband
å kle seg sakte, sakte

å bli til sakte, sakte
å modnes sakte, sakte

gamle stemmer hvisker i vinden

ikke rop
ikke brøl
ikke løp
ikke tøv

jeg trenger ingen giftstoffer
eller fremmede horn
bring meg det vakre
ikke det som skremmer

ikke by en gammel dame
stygge risp
verkende sår
onde utvekster

lytt til det jeg forteller deg

ikke rop
ikke brøl
ikke løp
ikke tøv

se meg
slik som jeg er
oppdag min rikdom
den som jeg gir deg

ærfugler og terner
mekregaukvinger
duften av mjødurt
fargene i horisonten

å bli født sakte, sakte
å bli til sakte, sakte
med lav-ornamenter
med rødsildresjal
med einerrotskoband
å kle seg sakte, sakte
å bli til sakte, sakte
å modnes sakte, sakte

Bávlosa Beret Johanna (Buks-Beret)

Tekst: Rawdna Carita Eira. **Komp:** Håvard Lund.
Nordsamisk språkkonsulent & korrektur: Heaika Hætta

Dohppe gáinnu!
Dolle gáinnu!
Duoba gáinnu!
Guhte luoitá geavvá
vuodjat ruoktut ieš!

Bávlos-Bireh` gávccesiessat
Láfutbáruid borjjasta,
iige gávdno vel dat olmmái
guhte suinna gilvala.

Čáhceborgga heavsmánnin,
oaivámužžan fatnasis.
Go son oalgefárjju cegge
bieggaolmmái movttaska.

Dohppe gáinnu!
Dolle gáinnu
Duoba gáinnu!
Guhte luoitá geavvá
vuodjat ruoktut ieš!

Sus leat nuorra bártnit fárus,
sus lea vuoras áddjá maid.
Isit čohkká ovdadilljas,
čáhppesbániid čearssuha

Sus leat báldáoarat, dorskefierpmit,
sallitnuohtit maid,
go son áicá Láfot- sulluid
de lea bures ráhkkanan.

Leaŋga leŋgii čadnojuvvon,
liidnastámpat valjit
ja vel unna viidnefárppal
jus lea dárbu váimmoskit.

Dohppe gáinnu!
Dolle gáinnu!
Duoba gáinnu!
Guhte luoitá geavvá
vuodjat ruoktut ieš!

Vaikko mearagearpmaš bođeš,
vaikko hearrát nevrošit,
sus lea mánnáčora ruovttus,
ii ge ástta bisánit.

Eašvuonbáđa Bávlos- Biret
Láfutbáruid borjjasta.
Go son oalgefárjju cegge
bieggaolmmái movttaska

Dohppe gáinnu!
Dolle gáinnu!
Duoba gáinnu!
Guhte luoitá geavvá
vuodjat ruoktut ieš!

Ta tak i nottaumen!
Hold fast i nottaumen!
Hal inn nottaumen!
Den som slipper taket
skal få svømme heim selv

Beret Paulsdatters åttring
seiler gjennom Lofotbølgene,
og den mannen finnes ikke
som kan konkurrere med henne

“Sjøkovets høvedskvinne”
overhodet i båten.
Når hun heiser råseilet,
stiger vindgudens humør.

Ta tak i nottaumen!
Hold fast i nottaumen
Hal inn nottaumen!
Den som slipper taket
skal få svømme heim selv!

Hun unggutter til mannskap,
og en gammel ektemann.
Gubben sitter på fremste tofta,
gliser med svart tanngard.

Hun har kveitevad, torskegarn
og sildenøter med,
når hun øyner Lofotøyene
er hun vel beredt for det.

Garnlenke etter lenke knyttet sammen,
linestamper har hun nok av,
og en liten brennevinskagge
om noen skulle trenge ekstra mot.

Ta tak i nottaumen!
Hold fast i nottaumen!
Hal inn nottaumen!
Den som slipper taket
skal få svømme heim selv!

Sjø! om sjøormen skulle komme,
sjø! om væreierne er vrange,
så har hun en ungeflokk hjemme,
hun har ikke tid til å stoppe.

Efjordbottens Beret Paulsdatter
seiler Lofotbølgene
Når hun heiser råseilet,
stiger vindgudens humør.

Ta tak i nottaumen!
Hold fast i nottaumen!
Hal inn nottaumen!
Den som slipper taket
skal få svømme heim selv!

Jienebh! (Skibbåtsvær/Sandsundvær) Mer!

Tekst: Rawdna Carita Eira. **Komp:** Håvard Lund.

Sørsamiske språkkonsulenter & korrektur: Bierna Leine Bientie
& Anne-Grethe Leine Bientie

Faahketji jijhtieh, faahketji jaavoelieh,
silpenh.

Faahketji bætieh, faahketji minnieh,
silpenh.

Göölijh jih vijrijh, sovkih jih sjovnh.
Jienebh!

Åesiestæjjah mah doekedieh åestieh
Jienebh!

Sæltah tjælmine, sæltah nööhtine.
Silph dátnojde, silph aaj bømmide
Jienebh!

Luste gööleme, luste jieleme!
Jienebh!

Silph bæjkhk aktesne vâatjoeh.
Jienebh

Faahketji tjatska, faahketji voelkehte.
Alvasbaaroe!

Faahketji haavhkehte, faahketji njeala.
Alvasbaaroe!

Aarmoem aanoehtieh,
aarmoem aanoehtieh.
Alvasbaaroste!

Ij naan aarmoe.
Alvasbaaroste!

Ij baaroe aehtjiem niejteste joekehth
meereminie.

Ij baaroe aajjide baernijste joekehth,
meereminie.

Goh mearoe maaksa, faahketji laaka.
Goh mearoe maaksa, faahketji tjatska.

Faahketji jijhtieh
faahketji jamhkele.

Brått dukker de opp, brått forsvinner de,
sølv-skapningene

Plutselig kommer de, plutselig drar de,
sølv-skapningene.

Fiskere og fangstmenn, roere og tjenestejenter.
Flere!

Kjøpmenn som selger og kjøper.
Mer!

Sild i sundene, sild i nøtene.
Sølv til tønnene, sølv til kistene.
Mer!

Herlig å fiske, herlig å leve!
Mer!

Sølv og mannskit flyter opp om en annen.
Mer!

Brått slår den, brått drar den dem avgårde.
Monsterbølgen!

Brått gleser den, brått svelger den.
Monsterbølgen!

De trygler om nåde,
trygler om nåde.
Fra monsterbølgen.

Det gis ingen nåde.
Fra monsterbølgen.

Bølgen gjør ingen forskjell på far og datter
når den gråter og brøler.

Bølgen gjør ingen forskjell på bestefedre og unggutter
når den gråter og brøler.

Når havet gjengjelder, slår det plutselig.
Når havet gjengjelder, slår det plutselig.

Brått dukker de opp,
brått stilner alt.

Jællan sieve vååjnoe. Nesten usynlig er risset.

Tekst: Rawdna Carita Eira. **Komp:** Håvard Lund.

Sørsamiske språkkonsulenter & korrektur: Bierna Leine Bientie
& Anne-Grethe Leine Bienti

Jællan sieve vååjnoe mij
tjælmiem luepkeste.
Jællan aajroe govloe, goh
veadtam tjoehpeste.

- Gaajhke daelie buerebe sjædta -

Jællan tjoetjetje govloe, goh
tjïdtjine gávnehte.
Jællan gïetetje vååjnoe, goh
soejmi seavehte.
Dan dovres tjïdtjien lijnie
maam gïetetje tjeebrede.

- Gaajhke daelie buerebe sjædta -

Jællan aehtjie vååjnoe, goh
gåatan sovkele
Jællan vïnhkse vååjnoe, goh
straejmie dam voelkehte.
Dan ammeslaakan gaedtie,
gusnie maana dle oktegh lea.

- Gaajhke daelie buerebe sjædta -

Jyjse tjeearadahta,
saelhtie dabrene.

- Gaajhke daelie buerebe sjædta -

Dan nænnoes maanaj vaajmoeh,
dan nænnoes håhkoe aaj.
Goh maana gie såålesne sjædta,
bïegke dam nænnoste.
Maana gie såålesne sjædta
baaroeh dam ööhpehtieh.

Ij dam nejpiem vååjnh
mij soenide tjoehpesti.

Nesten usynlig er stripa
som deler sundet.
Nesten uhørlig er åra,
når den skjærer gjennom overflaten.

- Alt skal bli bedre nå -

Nesten uhørlig er stemmen når
hun tar avskjed med mor.
Nesten usynlig er hånden når
den sakte vinker.
Så dyrebart er mors sjal
som den vesle hånden knuger.

- Alt skal bli bedre nå -

Nesten usynlig er far
når han begynner å ro hjem.
Nesten usynlig er båten når
strømmen drar den utover.
Så fremmed er stranden,
der barnet nå er alene.

- Alt skal bli bedre nå -

Frosten gjør sikten uklar,
saltet fester seg.

- Alt skal bli bedre nå -

Så sterke er barns hjerter,
så sterkt er også håpet.
For et barn som vokser opp på en holme,
herdes også av vinden.
Et barn som vokser opp på en holme,
oppdras også av bølgene.

Man kunne ikke se kniven
som kuttet senene.

Diedán Duovdagiid mun

Tekst: Rawdna Carita Eira, fritt etter Elias Blix salme “Å eg veit meg eit land”. **Komp:** Håvard Lund.

Nordsamisk språkkonsulent & korrektur: Heaika Hætta

Diedán duovdagiid mun
davviguovllus eanan.
Gáttit báittašit
vuonaid ja gáissáid gaskkas.
Dasa váibmosan lea
čadnon agálaččat
ja daid čábbámus, čábbámus,
čábbámus suonaiguin vel.
Davvieatnama mánná mun lean.

Nu dávjá daid duovdagiid
váillahan mun
dat mu geasuhit vaikko
ieš guhkkín mun lean.
Ja go giđđa fas lea
váibmu áibbaša nu
ahte goaikkuha, goaikkuha,
goaikkuha gatnjaliid mus.
Davvieatnama mánná mun lean.

Orre aejkieh. (Torghatten & Sanna) Nye tider.

Tekst: Rawdna Carita Eira. **Komp:** Håvard Lund.

Sørsamiske språkkonsulenter & korrektur: Bierna Leine Bientie
& Anne-Grethe Leine Bientie

Torghatten:

Veaksehke manne!
Aejlies aajja
nænnoes sáálesne gaarrasjeminie.
Aavrelasje
mah mov áelesne leah.
Jealamadtje leam! Faamohke!
Daesnie báantah, tsöörjste velvie!
Gávlehks kaarrh leam sjítdahteme.
Buajtehks liemem dah daesnie voessjeme!

Sanna:

Giehtjh, dihte guvsie!
Raejkene aajja!
Datne frievnedh, geries vielle!
Lamkedeminie badth gaagkiji duekesne!
Ermies leah! Beeke aaj!
Áåpsen jijnjh sjielh kriebpesjh.
Ratnehke datne, saatnan lea!

Å eg veit meg eit land
langt der oppe mot nord
med ei lysende strand
mellom høgfjell og fjord.
Der mitt hjarta er
festet til evig tid
med dei finaste, finaste,
finaste band.
Eit barn av nordlandet er eg.

Og eg lengtar så tidt
dette landet å sjå,
og det dreg meg so blidt
når eg langt er ifrå.
Med den vaknande vår
vert min saknad so sår,
so mest gråta, mest gråta,
Mest gråta eg kan.
Eit barn av nordlandet er eg.

Torghatten:

Kraftfull er jeg!
En hellig gammel mann,
sterk og bredbent står jeg på øya.
Heldige de
som er under min beskyttelse
Velstående er jeg! Mektig!
Her bor herrer og maktmenn i fleng!
Berømte menn har jeg fostret.
Kraften de koker her er feit!

Sanna:

Pøh, og så sjølvgod!
Hullete gubbe!
Du lukter fjøs, kjære bror!
Du skjuler deg bak tjenerne!
Arg er du! Tverr også!
Krever alt for store offergaver.
Storspist er du, det er sant!

Mov måermesne jijhtieh
dah orre vuelieh.
Mov saejrine
hapsijes rovsoeh riesieh.
Mov åelesne gaavnesjieh
noere almetjh.
Aavodem daelie!

Mov måermese sjidtedehtieh
nænnoes sjædtoeh.
Ammes rijhkijste
vetsmide veedtjeh.
Mannem feevrehtieh,
mannem heevehtieh!
Dah aaj æjhtsieh, bæetje æjkide.
Aavodem daelie!

Torghatten:
Datne lãvnan, loengedh-færhtjoe!

Træna:
Dej beeli joe
mov gãajkoe bæetiejin.

Torghatten:
Måhtsijes datne!

Træna:
Mearohke datne!
Eajmadallh!

Torghatten:
Slassoehlaakan!
Slaamse datne!

Træna:
Mannem sohteht,
manne hov bierkenem!

Torghatten:
Guktie dle
jis gaajhkesh goh datne!

Træna:
Åvtese jaksebe!
Duvviebasse,
raadtahtahkesne,
væhtjadahkesne
manne ahkedh
jijjtjeme.

Torghatten:
Aejlies manne!
Annje leam aejlies
Aejlies manne!

Træna:
Naemhtie sãn dellie!

I mitt skjød oppstår
de nye sangene.
I mine sår
blomstrer velduftende roser.
Under min beskyttelse finner
unge mennesker sammen.
Jeg fryder meg!

I mitt skjød
kraftfulle vekster.
Fra fremmede riker
henter de frø.
De synger min skjønnhet,
lovpriser meg!
Og det de oppdager er fremtiden.
Jeg fryder meg!

Torghatten:
Lunefull er du, lausaktige førkje!

Træna:
Allerede for lenge siden
kom de til meg.

Torghatten:
Du følger ikke de gamle skikkene!

Træna:
Du er humørsyk og vanskelig!
Furter!

Torghatten:
Umoralsk!
Utuktig er du!

Træna:
Du er bare misunnelig,
jeg klarer meg bra

Torghatten:
Hvordan skulle det bli
om alle var som deg!

Træna:
Fremskritt!
Lenger ute i havet,
i utkanten av flokken,
i den iskalde vinden
forblir jeg for alltid
meg selv.

Torghatten:
Jeg er hellig!
Jeg er fremdeles hellig!
Jeg er hellig!

Træna:
Nåvel, så sier vi det!

Buohtá (Bolettas) Shanty

Tekst: Rawdna Carita Eira. **Komp:** Håvard Lund.

Lulesamisk språkkonsulent & korrektur: Heidi Birgitta Andersen

Fávrrro gal le
gå sán hielmijn lipsjudallá.
Fávrrro gal le
gå sán tjábbát májudallá.
Fávrrro gal le
gå lidnásit tjulástallá.

De boade, unna láhkátjam!
De boade, gieres riessjegatjam!
De boade, mihás baldüskùs

Ja sij báhti muv lusi
gå oarjádahka hulli
báhti muv lusi
gå mera báro vielgudi
báhti muv lusi
gå mera russna lávvá

De boade unna láhkátjam!
De boade gieres riessjegatjam!
De boade mihás baldüskùs

Ja sij smáhkudi miellusit
go hærskojt fálav.
Ja sij smáhkudi miellusit
go nuolet nuoladav.
Ja sij smáhkudi miellusit
go almmaj oahpestav.

De boade unna láhkátjam!
De boade gieres riessjegatjam!
De boade mihás baldüskùs

Ja sij garrodi muv tjáhppadin
gå værmáj dabrrahi,
garrodi muv tjáhppadin
go balos gissjvuri.
ja garrodi muv tjáhppadin
gå nijbev ájttsi,
ja de vijmak sjávvuni!

De boade unna láhkátjam!
De boade gieres riessjegatjam!
De boade mihás baldüskùs

Dån ham smáhkuda miellusit
go hærskojt fálav,
dån ham smáhkuda miellusit
go nuolet nuoladav,
Dån ham smáhkuda miellusit
go mån almmaj oahpestav.

De boade unna láhkátjam!
De boade gieres riessjegatjam!
De boade mihás baldüskùs

Vakker er hun
når hun slenger på koftekanten
Vakker er hun
når hun smiler søtt.
Vakker er hun
når hun kysser kjærlig.

Så bare kom, kjære småkveita mi!
Kom, kjære finkveita mi!
Kom, stolte storkveita mi!

Og de kommer til meg
når vestavinden kaller,
de kommer til meg
når bølgene går hvite,
de kommer til meg
når havskodda legger seg.

Så bare kom, kjære småkveita mi!
Kom, kjære finkveita mi!
Kom, stolte storkveita mi!

Og de smaker velvillig
når jeg byr på delikatesser
Og de smaker velvillig
når jeg sakte kler av seg
Og de smaker velvillig
når jeg viser dem veien til himmelen.

Så bare kom, kjære småkveita mi!
Kom, kjære finkveita mi!
Kom, stolte storkveita mi!

Og de forbanner meg hett
når de sitter fast i garnet,
forbanner meg hett
når de speller i redsel,
og de forbanner meg hett
når de oppdager kniven,
men så holder de endelig kjeft!

Så bare kom, kjære småkveita mi!
Kom, kjære finkveita mi!
Kom, stolte storkveita mi!

For du smaker velvillig
når jeg byr på delikatesser,
du smaker velvillig
når jeg sakte kler av meg,
og du smaker velvillig
når jeg viser deg veien til himmelen.

Så bare kom, kjære småkveita mi!
Kom, kjære finkveita mi!
Kom, stolte storkveita mi!

Jodi lea buoret go oru.

Tekst: Rawdna Carita Eira. **Komp:** Håvard Lund.

Nordsamisk språkkonsulent & korrektur: Heaika Hætta

Alina. Alinažan.

Gearahagaid guldaleame,
akto vágis čuočcut.
Áhperávdnji hástala,
fáhkančora huhkká.
Mana, mana fal.
Jodi lea buoret go oru.

Ale bala áhpparasas,
sugát siiggadagain.
Fávllis gávnnat ávdnasiid
odđa álgu dahkat.
Mana, mana fal.
Jodi lea buoret go oru.

Ane stalodola fámuid
áiccat iežat návccaid.
Oza odđa ipmašiid,
odđa johtolagaid.
Mana, mana fal.
Jodi lea buoret go oru.

Jode guhkás, jode fal
guoskka guovssonástái.
Áhkuid vuoiŋat mieđuštit
ihttábeivve máilbmái.
Mana, mana fal.
Jodi lea buoret go oru.

Alina. Min kjære Alina.

Lyttende til bølgeslagene,
står du alene i stoa.
Havstrømmen lokker,
en spekkhoggerflokk jager etter.
Dra, bare dra.
Å være på vei er bedre enn å være i ro.

Ikke vær redd for havdypet,
gyng i havdønningene.
I dypet finner du emnene
til å lage en ny begynnelse
Dra, bare dra.
Å være på vei er bedre enn å være i ro.

Bruk morildens kraft
til å oppdage dine egne krefter.
Søk etter nye under,
nye havstrømmer.
Dra, bare dra.
Å være på vei er bedre enn å være i ro.

Reis langt, reis
rør ved morgenstjernen.
Åhkkuenes* kraft vil følge deg
inn i morgendagens verden.
Dra, bare dra.
Å være på vei er bedre enn å være i ro.

Mah sih bætieh? (Hysværet)

De kommer vel tilbake?

Tekst: Rawdna Carita Eira. **Komp:** Håvard Lund.

Sørsamiske språkkonsulenter & korrektur: Bierna Leine Bientie
& Anne-Grethe Leine Bientie

Gusnie dah?
Gusnie daelie?
Gåabph vaanterdieh?
Gåabph velviah?
Gusnie gåatoeh?
Gusnie daelie?
Gusnie dah?
Mah sih bætieh?

Manne vuajnome
gieries gietide
nåakesåajah gaajesjeminie
kedovnh faahrtjosteminie
gijreste gjjrese.

Sjuevnjeden bætielieh.
Luejien vuelkieh.

Manne vuajnome
gieries gietide
gaaveldh-krievviem lijrehteminie
båeries aaltoem gåavresteminie
daelveste daalvan.

Luejine bætielieh.
Luejine vuelkieh.
Luejine vuelkieh.

Manne govleme
maanah båkkestellieh,
prijri mietie, gaedtiej mietie
onne jualketjeh daanhtsoeminie
Dellie bætielieh! Dellie bætielieh!
Dellie bætielieh!

Luejine bætielieh.
Luejine vuelkieh.

Gusnie dah?
Gusnie daelie?
Gåabph vaanterdieh?
Gåabph velviah?
Gusnie gåatoeh?
Gusnie daelie?
Gusnie dah?
Mah sih bætieh?
Mah sih bætieh?

Mah sih bætieh?

Hvor er de?
Hvor er de nå?
Hvor vandrer de?
Hvor går deres veier?
Hvor finner de beite?
Hvor er de nå?
Hvor er de?
Mon tro om de kommer igjen?

Jeg har sett
kjærlige hender
stryke over ærfuglvinger
favne ærfugldun
fra en vår til en annen.

De kommer i skumringen
De drar i gråysningen.

Jeg har sett
kjærlige hender
som leier den tamme reinflokken,
som hjelper den gamle simla i land
fra en vinter til en annen.

De kommer i skumringen.
De drar i gråysningen.
De drar i gråysningen.

Jeg har hørt
barnelatter
over svabergene, langs strendene,
dansende små føtter.
Nå kommer de! Nå kommer de!
Nå kommer de!

De kommer i skumringen.
De drar i gråysningen.

Hvor er de?
Hvor er de nå?
Hvor vandrer de?
Hvor går deres veier?
Hvor finner de beite?
Hvor er de nå?
Hvor er de?
Mon tro om de kommer igjen?
Mon tro om de kommer igjen?

Mon tro om de kommer igjen?

